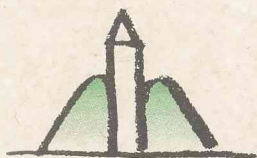

Lipnica

MORAVSKE TOPLICE OBČASNI INFORMATIVNI LIST

Občina Moravske Toplice

UVODNIK

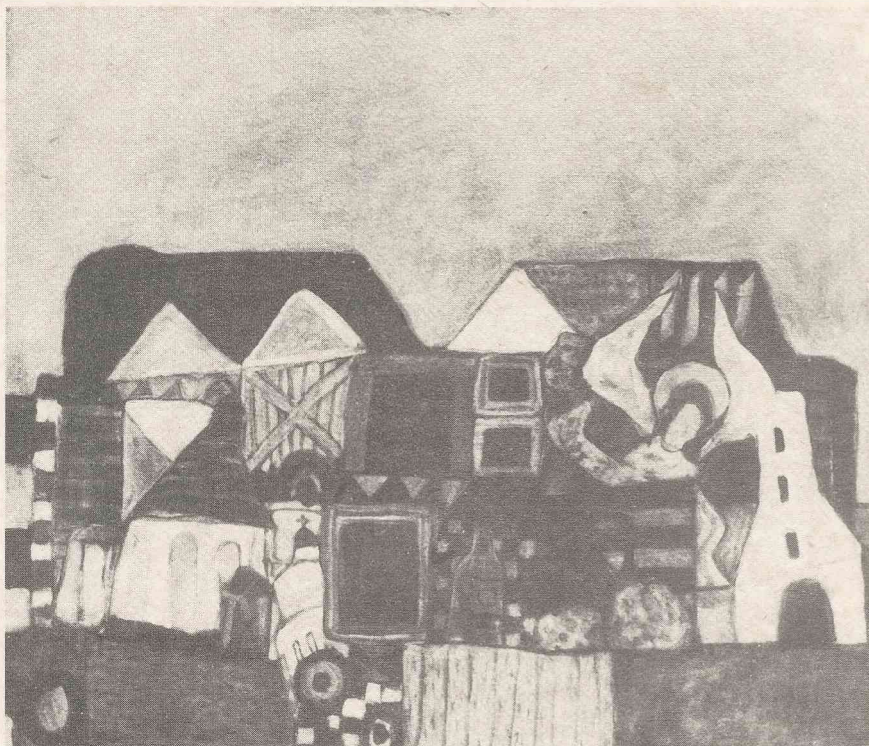
10. številka Lipnice je izšla pred slovenskim kulturnim praznikom, zato temu področju delovanja posveča največ pozornosti. V priložnostnem razstavišču bomo 8. februarja odprli razstavo slik, ki so nastale med lanskoletno 2. slikarsko kolonijo v M. Toplicah.

Kulturnim temam sicer namenimo še več zapisov.

Občinski svet je določil praznik občine – 7. september – in ga navezal na zgodovino zdravilišča v Moravskih Toplicah. Zakaj 7. september, kateri so mejniki v razvoju zdravilišča in kaj zdravilišče pomeni za pretekli in prihodnji razvoj kraja in občine? S to obširno temo se bomo ukvarjali tudi v naslednjih številkah glasila.

Med obširnejšimi clanki objavljamo županovo razmišljanje v generativni moči lokalne skupnosti, ki se imenuje občina.

Uvajamo pa dve rubriki: **Predstavljamo vam** v obliki intervjuja želi približati bralcem osebnosti, ki živijo in ustvarjajo tod ali izhajajo iz našega okolja (tokrat je to športnik leta Geza Grabar). **Fotogalerija** bo – upam – sčasoma privabila vse, ki jim fotografija kaj pomeni in so uspešno posneli kak domači motiv.

Vinko TUŠEK: GORIČKO (akril, platno 75 x 90 cm)

Slika je nastala na 2. likovni koloniji Primož Trubar v Moravskih Toplicah septembra 1996

VABILO

Ob kulturnem prazniku
Vas vljudno vabim na proslavo

v soboto, 8. februarja 1997, ob 18. uri
v občinski dvorani v Moravskih Toplicah, Kranjčeva 3/II

Po nagovoru podžupana Ludvika Sociča
se bo s samostojnim koncertom predstavil
študent harmonike Dejan Prassl,

g. Franc Obal, ravnatelj soboške Galerije, pa bo predstavil udeležence
2. slikarske kolonije Primož Trubar v Moravskih Toplicah
in odprl razstavo del, ki so nastala na koloniji.

Vljudno vabljeni!

Feri Cipot, župan

Občinski svet je določil
PRAZNIK OBČINE MORAVSKE TOPLICE bo 7. september
(več o tem na 4. strani)

OBČINA JE LAHKO GENERATOR RAZVOJA, ČE ...

Ce izkoristi vse danosti in možnosti, ki ji jih neposredno ali posredno pripisuje zakonodaja, in če je sama dovolj prilagodljiva in izvirna, da si določene danosti sama pridobi in izvaja.

Ugotoviti, kako naša občina že izpolnjuje omenjeno vsebino, je seveda z moje strani zelo težko, saj bralec lahko razume, da gre za lastno optimistično oceno ali, še slabše, da gre za samohvalo. Da ne bi izzvenelo tako, sem se odločil, da navedem predvsem dejstva, na podlagi katerih si lahko vsak ustvari svojo sliko, ki bo pa popolna le, če jo primerja tudi z drugimi okolji in če seveda upošteva, da občina kljub vsemu deluje le dve leti.

Odgovor na prvi »če« je dobra organizacija dela občinskih organov in občinske uprave.

Če namreč v občini ne zasledujemo osnovnih ugotovitev, ki so zapisana v slehernem gospodarskem subjektu - to je dobra kadrovska in strokovna ekipa, ki mora biti iniciator in v našem primeru tudi in predvsem izvajalec teh zamisli in ciljev, se tudi tako dobri nameni ne dajo realizirati in praktično izpeljati. Zato smo v občini zasledovali ta cilj tako, da smo za vsa področja iskali primeren strokovni kader in da smo kot zunanje člane pritegnili k sodelovanju veliko dobrih strokovnjakov za različne vsebine delovanja občine.

Da je bila ta pot prava, je možno ugotoviti tudi na ta način, da so bile vse naše kadrovske rešitve dobro sprejete tudi na državnih ravni, saj je bil za to v celoti priznan ustrezen del javne porabe občine. Za tiste, ki manj spremljate in poznate to problematiko, je enostavneje zapisati, da bi manj zaposlenih pomenilo tudi manj sredstev v proračunu. Nekdo bi sicer spet lahko polemiziral na način, da je to vseeno javni denar davkoplačevalcev, vendar moram na tem mestu zapisati, da se tudi mi tega močno zavedamo, toda tega bi se ob nastanku novih občin moral zavedati tudi kdo drug, saj bi bilo za davkoplačevalce najdražje ustvariti nove občine samo zato; da bodo te bližje ljudem in brez vsebine. Da pa proces na področju lokalne samouprave ni zaključen, kaže predvsem dejstvo, da še vedno ni jasnih razmejitev med občino in državo (beri - upravno enoto), kar pa bi lahko pomenilo bistveno zmanjšanje administracije v državi. Ob tem pa je potrebno zapisati tudi to, da slabljenje občin in zanemarjanje funkcije lastnih kadrov pomeni predvsem veliko centralizacijo in prenos odločanja v center, kar na drugi strani pomeni veliko osiromašenje periferije tudi na kadrovske področju, ki je z vsakim novim krogom vedno bolj siromašna, saj si mladi strokovnjaki, izobraženci iščejo zaposlitve v centru.

Odgovor na drugi »če« je v enakopravnem zastopanju interesov vseh področij (vasi) na področju gospodarske infrastrukture in družbenih dejavnosti.

Ta naloga sicer niti slučajno ni lahka, saj je želja in potreb na teh področjih izjemno veliko. Tako je na eni strani velik pritisk goriških območij naše občine za izgradnjo cest in na drugi strani velik pritisk krajev na ravninskem delu po izgradnji kanalizacije, medtem ko je vodovod zdaj tu zdaj tam, odvisno tudi od vremenskih vplivov, velik ali manjši problem vseh.

Nekoliko boljše stanje je na področju družbenih dejavnosti, saj je osnovnošolska infrastruktura relativno nova oz. obnovljena in je dejansko v okviru tekoče amortizacije možno pokriti njene potrebe, bistveno več vlaganj pa je potrebnih pri dokončanju infrastrukture na področju mreže vrtcev. Podobna slika je tudi s športnimi objekti in objekti s področja kulturnih spomenikov in ostalih kulturnih objektov.

V poseben sklop se potem uvrščajo objekti na področju osnovnega zdravstva in celotna problematika sociale, povezana s stanovanjsko problematiko.

Lahko mirno zapišem, da smo v preteklih dveh letih na

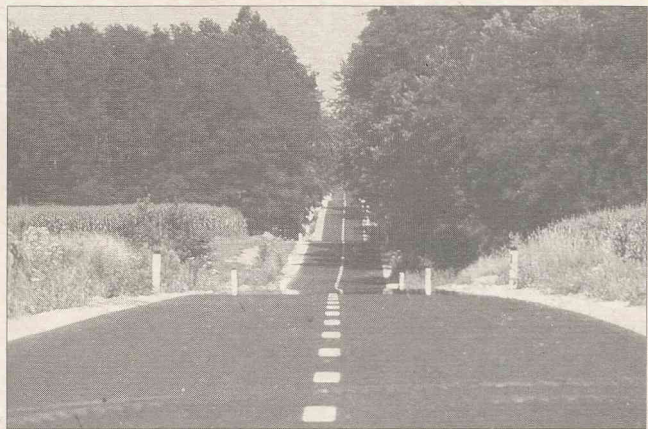
tem področju naredili veliko, vendar pa nas prav tako veliko in še več čaka tudi v prihodnjem obdobju.

In kaj so glavne značilnosti minulih dveh let na teh področjih?

Da bo bolj pregledno, bom vsako področje posebej izpostavil:

CESTE

- izgrajene občinske ceste v dolžini 5,5 km (križišče Puconci - Sebeborci in del preplastitve proti Puconcem, cesta skozi Ivanovce)
- občinske ceste v gradnji v dolžini 5,5 km (Motvarjevci - Bukovnica in Lončarovci - Ivanjševci)

Asfalt na novo - od puconskega križišča do Sebeborca

- izgrajene krajevne ceste v dolžini 20 km (Vučja Gomila, Selo, Kančevci, Fokovci, Bogojina, Filovci, Suhi Vrh, Moravske Toplice, Mlajtinci, Noršinci, Andrejci)
- vzdrževanje krajevnih cest v dolžini 20 km (Vučja Gomila, Selo, Fokovci, Ratkovci, Prosenjakovci, Ivanovci)
- vzdrževanje vaških cest in jarkov v Noršincih, Pordašincih, Motvarjevcih in Sebeborcih.

KANALIZACIJA

- izgradnja nove kanalizacije v Martjancih (cca 5 km omrežja), nadaljevanje izgradnje v Moravskih Toplicah
- priprava dokumentacije za nadaljevanje izgradnje v Moravskih Toplicah, v pripravi Bogojina in Ivanci, Mlajtinci, Lukačevci in Noršinci ter Tešanovci in Filovci

VODOVOD

- izgradnja novega omrežja v Noršincih (cca 2 km, obnova črpališča) in Sebeborcih (cca 3 km) ter sofinanciranje izgradnje povratnega voda Predanovci - Puconci
- v pripravi je prevzem javnih vodovodov in priprava strategije reševanja problematike zaradi onesnaženosti vodnih zajetij

VZDRŽEVANJE OBČINSKIH CEST

je zajelo predvsem zimsko službo in začetek postavljanja oznak v skladu z načrtom Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter košnjo bankin na približno 110 km občinskih in drugih cest.

VZDRŽEVANJE OBJEKTOV KRAJEVNEGA IN OBČINSKEGA POMENA (vaško-gasilski domovi)

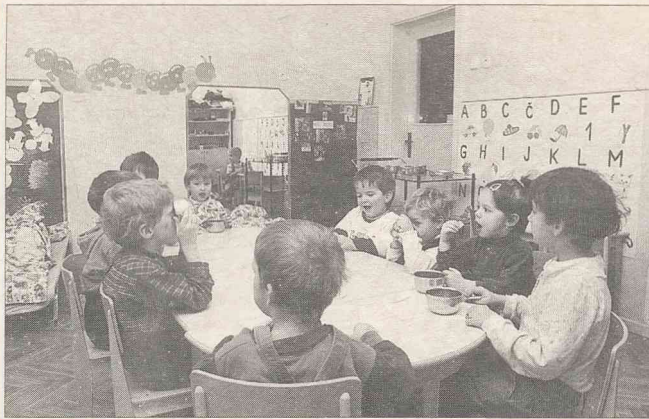
večja vzdrževalna in obnovitvena dela ter dokončanje novogradenj v Prosenjakovcih, Tešanovcih, Berkovcih, Središču, Sebeborcih

ŠOLE

- dokončanje prizidka in telovadnice v Bogojini, večja vzdrževalna dela na šoli v Bogojini in Tešanovcih (v pripravi), manjša vzdrževalna dela na šoli v Prosenjakovcih in Fokovcih ter Domanjševcih in preplastitev igrišča v Fokovcih
- nabava učne tehnologije in druge dodatne opreme v šolah Bogojina, Prosenjakovci in Fokovci

VRTCI

- dokončanje večjih vzdrževalnih del v Prosenjakovcih, novi oddelki in rekonstrukcija obstoječih stavb v Moravskih Toplicah in Fokovcih
- ustanovitev lastnega zavodi Vrta občine
- priprava dokumentacije za vrtec Filovci in priprava dokumentacije za sanacijo vrta Bogojina

Vrtec tudi v Moravskih Toplicah – s temeljito (in drago) obnovo bivšega evangeličanskega urada je urejen navdse prijeten drugi dom za dve skupini otrok.

KULTURA

- ustanovitev razstavne galerije v sklopu občinske zgradbe v Moravskih Toplicah
- sofinanciranje večjih vzdrževalnih del na cerkvi v Bogojini
- sofinanciranje arheoloških raziskav v cerkvi v Kančevcih
- sofinanciranje večjih vzdrževalnih del na objektu rotunde v Selu
- uveljavitev likovne kolonije v Moravskih Toplicah
- ožvitev lončarske delavnice v Filovcih

ŠPORT

- investicijsko-vzdrževalna dela na športnih objektih v Filovcih, Motvarjevcih, Selu, Martjancih, Sebeborcih in nekaterih drugih objektih s tega področja
- organiziranje občinskega tekmovanja v krosu in udeležba na državnem prvenstvu
- organiziranje občinskega pokalnega prvenstva v velikem in malem nogometu
- sodelovanje pri organizaciji olimpijskega teka in kolesarskega maratona
- izvedba šole nogometa za različne kategorije najmlajših
- sodelovanje pri izvedbi rallyja veteranov v Andrejcih
- podelitev nagrad in priznanj najboljšim športnikom
- sprejem najuspešnejših individualnih športnikov pri županu

POŽARNA VARNOST

- izvedba sektorskih tekmovanj

- izvedba občinskega in regijskega tekmovanja
- izvedba tekmovanja za Benkov memorial v Tešanovcih
- 100 letnice PGD Sebeborci, Tešanovci in Prosenjakovci
- 70 letnice PGD Ivanovci in Lončarovci
- 60 letnica PGD Berkovci
- vrsta drugih prireditev na tem področju v občini

KMETIJSTVO

- sprejem programa regresov in subvencij na področju kmetijstva, ki vključuje regresiranje nakupa in obnove plemenskih krav, nakupa mladice pri prašičih, nakupa semenjskih žit, nakupa apnenca in mulja, analize zemlje in krme, nakupa trsnih cepljenk, nakupa semena in sadik zelenjadnic, regresiranje vzdrževanja čebelnih panjev in drugo
- možnost pridobitve ugodnih kreditov z udeležbo garancije ali subvencije občine
- priprava na komasacije in melioracije v letu 1997 v Bukovnici in Vučji Gomili
- dokončanje projekta namakanja v Ivancih in ustanovitev namakalne skupnosti v letu 1997
- priprava strategije razvoja kmetijstva v občini in v tej povezavi razrešitev problema mastitisa
- priprava na začetek tradicionalne oblike kmetijskega foruma v občini, ki bi naj bil vsak zadnji petek v mesecu, začeni z mesecem februarjem

DROBNO GOSPODARSTVO IN PODJETNIŠTVO

- priprava prostorskih aktov, v okviru katerih se planirajo obrtno-podjetniške cone v večjih krajih občine
- možnost pridobitve ugodnih kreditov z udeležbo občine v obliki garancij oziroma subvencij
- priprava na začetek delovanja lokalnega podjetniškega centra za drobno gospodarstvo

Eden od pomembnih »če« pa se postavlja pri odgovoru na vprašanje skupnega interesa za razvoj vseh, ki so v občini za to odgovorni, to je občinski svet, župan, odbori, komisije, občinska uprava in drugi sodelavci, ter odgovornih ljudi v krajevnih skupnostih in vaških skupnostih kakor tudi slehernega občana naše občine.

Na to vprašanje ni možno odgovoriti z enim odgovorom, ki bi zajel splošno stanje vseh navedenih dejavnikov v občini, saj je za neke vrste pripadnost novi lokalni skupnosti verjetno potreben bistveno daljši čas, kot je obdobje dveh let.

Ker pa smo za to v preteklih dveh letih in tudi zdaj porabljali preveč energije in se izgubljali v nepotrebnih razpravah ter prihajali tudi do ostrih nasprotovanj, da ne zapišem še kaj hujšega pri tem, je seveda gledano z moje strani tu odgovor prej negativen kot pozitiven. Čeprav gre v tem primeru za zelo majhen odstotek ljudi, je seveda tudi ta stvar lahko zelo moteča, če so to osebe, ki zasedajo pomembne funkcije tako v občini kot v krajih, kjer živijo.

Seveda pa je še veliko »če«, za katere bi lahko mirno trdil, da pogojujejo uspešnost ali neuspešnost funkcije občine kot generatorja razvoja na tem območju, vendar gre v tem primeru za pomembne vsebinske zadeve, ki se tičejo predvsem pričakovanja ljudi, naših občanov, povezane z investicijami na gospodarskem področju, od katerih naj bi ljudje v prihodnje dobili več možnosti zaposlitev in ustvarjanja osebnega standarda.

O teh projektih, ki se že izvajajo oziroma so v pripravi, bom zato več poskušal zapisati v eni od naslednjih števil našega informativnega glasila.

Franc CIPOT, župan

7. SEPTEMBER – PRAZNIK OBČINE MORAVSKE TOPLICE

Na svoji 27. seji je svet Občine Moravske Toplice odločil o datumu občinskega praznika in z večino glasov potrdil predlog, da občina praznuje svoj praznik 7. septembra in ga na ta način navezuje na zgodovino moravskega zdravilišča. Datum 7. september 1962 nosi namreč prva znanstvena analiza vode iz prve moravske vrtine, ki so jo opravili v kemijskem laboratoriju v kraju Umeå na Švedskem.

In zakaj prav na Švedskem?

Preglejmo na kratko dogodke, ki so privedli do tega, da se je na prostoru, kjer je 5. oktobra 1960 lendavskim naftarjem iz globine približno 1175 metrov namesto nafte izbruhnila vroča voda (72 stopinj Celzija), razvilo zdravilišče, ki je danes znano daleč naokrog.

Pri nizanju podatkov nam je v pomoč raziskovalna naloga naravoslovnega krožka 3. osnovne šole iz Murske Sobotice. Naloga se opira na dokumentarno gradivo in pričevanje g. Jožefa Kuharja in drugih moravskih zanesenjakov, ki so od INE-Nafte opuščeno vrtino skušali spremeniti v zdravilno kopalnišče, pri tem pa na začetku zadevali ob nepredvidljive in težko razumljive ovire. Predvsem si v tistem času Zdravilišče Radenska ni želelo nalagati novih skrbi z izgradnjo termalnega zdravilišča. Tudi mnenje tedanje politike in oblasti ni bilo naklonjeno zamisli o izkoriščanju vode. Razlog je bil na dlani: skrb zaradi higienskih razmer in možnosti izbruha epidemije.

Kljub prizadevanjem, da bi možnost kopanja ob moravski naftni vrtini čimprej spravili z dnevnega reda pogovorov, so se vprašanja kar naprej pojavljala na različnih ravneh, saj skupina zagnanih domačinov pod vodstvom g. Kuharja možnosti ni želela izpustiti iz rok. Po dogovoru z občino so ustanovili turistično društvo, ki je s prostovoljnimi deloma domačinov uredilo prve sanitarije in kabine. Obiskovalci so drli od blizu in daleč, se kopali, ugotavljali zdravilni učinek vode, odnašali vodo v steklenicah...

Poleti leta 1962 so v Moravcih dogradili evangeličansko cerkev. Blagoslovitve se je udeležila tudi delegacija iz Švedske. Eden izmed članov je zaradi želodčnih težav pil moravsko mineralno vodo in čutil olajšanje. S sabo je vzel pletenko te vode in jo dal analizirati v laboratoriju v kraju Umeå. Rezultati so bili spodbudni: voda vsebuje veliko mineralnih snovi. Na osnovi te in laboratorijskih analiz iz Lendave je domačin, zdravnik dr. Josip Gregorec, ki je takrat služboval v Zagrebu, priskrbel indikacije o zdravilnosti moravske vode.

Pomembnejši mejniki v razvoju zdravilišča:

- **1960, 5. oktober:** izbruh tople vode iz poskusne vrtine za nafto
- **1961:** ustanovitev turističnega društva v Moravcih, ki si je prizadevalo za izkoriščanje v vode turistične namene
- **1962, 7. september:** opravljena je prva laboratorijska analiza vode iz moravske vrtine v Umeåu na Švedskem
- **1963:** kemijske analize so potrdile elemente Švedske analize in s tem zdravilnost vode; toplice prevzame v upravljanje podjetje Zvezda iz Murske Sobotice, ki v naslednjih letih postavi kopalne kabine, prvo restavracijo, večji bazen in več bungalovov
- **1964:** uradna potrditev zdravilnosti vode iz prve moravske vrtine
- **1969:** začetek gradnje okrogle restavracije in pokritega bazena, fizioterapije in naselja v prekmurskem stilu

- **1974:** zgrajena velika restavracija
- **1981:** toplice prevzame Zdravilišče Radenska, toplice dobijo status zdravilišča
- **1982:** zgrajen je hotel Termal z 252 ležišči visoke B-kategorije
- **1988:** zgrajena nova balnofizioterapija
- **1990:** zgrajen hotel Ajda (4 zvezdice) s kopalniškim kompleksom
- **1994:** izgradnja športnih igrišč
- **1996:** začetek gradnje apartmajskega naselja.

Vsa leta je vzporedno z gradnjo objektov rasla in se širila hotelska, gostinska, turistična in zdravstvena ponudba zdravilišča, ki danes lahko sprejme blizu 600 stacionarnih gostov v hotelih in panonskem naselju ter več sto gostov v kampu 1. kategorije.

Zdravilišče si je zagotovilo termomineralno vodo iz več novih vrtin. Zdravilnost moravske termomineralne vode je izpričana pri zdravljenju naslednjih obolenj:

- denegerativni revmatizem,
- kronične revmatske bolezni,
- nesklepni revmatizem,
- stanje po poškodbah in operacijah na lokomotornem sistemu,
- kožne bolezni,
- kronična obstruktivna obolenja pljuč.

Pogled na Moravske Toplice z zdraviliškim kompleksom v ozadju.

S tem, da so za občinski praznik določili datum iz zgodovine zdravilišča, so člani občinskega sveta nedvoumno dokazali, da se zavedajo, kako pomembno vlogo za gospodarski razvoj okolja je imelo zdravilišče v preteklosti in da je z njim kar najtesneje povezan tudi nadaljnji razvoj, predvsem razvoj vseh oblik turizma na širšem območju.

Ludvik SOČIČ

IZ DELA OBČINSKEGA SVETA

Martjanci GRADNJA VEROUČNIH PROSTOROV

V martjanski župniji si že nekaj let prizadevajo za gradnjo večnamenskega objekta ob sedanjem župnišču, v katerem bi med drugim uredili tudi veroučne učilnice. Verouk sedaj poteka v povsem neprimernih prostorih, v novi zgradbi pa bi uredili tudi urad in kapelico za verske obrede v mrzlem zimskem obdobju.

Zaplet je nastal, ko je občina na osnovi Odloka o komunalnih taksah župniji izstavila račun za 3,016 mio SIT, ki mu župnija ugovarja, saj s podobnimi izdatki ni obremenjena nobena cerkvena investicija na našem območju, hkrati pa opozarja, da ji je med gradnjo kanalizacije bila povzročena škoda, ki jo je sodni izvedenec ocenil na več kot 1,5 mio SIT.

Občinski svet je sprejel sklep, da računa za komunalni prispevek v višini 1,508 SIT župniji ni potrebno plačati, znesek pa se evidentira kot prispevek občine h gradnji načrtovanega objekta.

Vzgoja in izobraževanje

SPREJETA USTANOVITVENA AKTA OŠ BOGOJINA IN FOKOVCI

Na 27. seji 19. decembra 1996 je Občinski svet sprejel odloka o ustanovitvi vzgojnoizobraževalnih zavodov OŠ Bogojina in OŠ Fokovci. Akta vsebujeta določila o statusu, šolskem območju, dejavnosti, organih šol, financiranju, gospodarjenju in odgovornosti ter drugih pravnih vprašanjih, ki so pomembna za delovanje osnovnih šol.

V razpravi je tudi Odlok o ustanovitvi Dvojezične osnovne šole Prosenjakovci (Kétnyelvű általános iskola Pártosfalva), vendar ga Občinski svet lahko sprejme šele, ko dobi soglasje sveta Občine Šalovci-Hodoš, saj je prosenjakovska šola matična dvojezična šola tudi za to območje.

Nekatera določila odlokov:

Šolski okoliš OŠ Bogojina:

Bogojina, Filovci, Ivanci, Bukovnica, Tešanovci, Moravske Toplice, Mlajtinci in Lukačevci.

Otroci iz Martjanec in Noršinec zaradi manjše oddaljenosti obiskujejo šolo v sosednji občini (Murska Sobota). V sestav šole sodi Podružnična šola Tešanovci, ki izvaja vzgojnoizobraževalno delo od 1. do 4. razreda.

Šolski okoliš OŠ Fokovci:

Fokovci, Selo, Vučja Gomila, Suhi Vrh, Moravske Toplice-delno, Andrejci, Ivanovci, Kančevci, Ratkovci, Berkovci, Ivanjševci, Lončarovci in Čičeška vas - delno. Če je zaradi manjše oddaljenosti ugodneje, učenci obiskujejo najbližjo OŠ v sosednji občini, kar velja predvsem za otroke iz Sebeborec in Krnec.

Organi šole (velja za obe šoli):

- Svet šole

Na podlagi 1. člena Ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije (Ur. list RS, št. 33/91-I) in 40. člena Zakona o cestah (Ur. list SRS, št. 2/88) je Občinski svet občine Moravske Toplice na seji dne 19.12.1996 sprejel

S K L E P

o določitvi višine letnih povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje v občini Moravske Toplice za leto 1997

1. člen

Uporabniki cest plačujejo za kmetijske traktorje letna povračila - za dobo 12 mesecev - za uporabo cest glede na moč v naslednjih višinah:

do 18 kW	(do 25 KM)	2.380 SIT
nad 18 kW do 28 kW	(od 26 do 40 KM)	3.680 SIT
nad 28 kW do 46 kW	(od 41 do 63 KM)	4.510 SIT
nad 46 kW do 60 kW	(od 64 do 82 KM)	5.580 SIT
nad 60 kW	(nad 82 KM)	7.010 SIT

2. člen

Sredstva povračil iz 1. člena tega sklepa zbirajo krajevne skupnosti. Za zbiranje oziroma izterjavo pristojbin so odgovorni sveti krajevnih skupnosti.

3. člen

Sredstva, pridobljena iz povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje, so dohodek krajevnih skupnosti in se uporabljajo za redno vzdrževanje in varstvo cest, ki so v upravljanju krajevnih skupnosti. Vsak lastnik traktorja je dolžan, v skladu z Zakonom o cestah, predpisano povračilo za uporabo cest plačati. Kolikor ne plača v določenem roku, se ga izterja po veljavnih predpisih.

4. člen

Višina povračil se med letom usklajuje v skladu z dvigom pristojbin za ostala motorna vozila. Sklep o tem sprejme občinski svet.

5. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 01. 01. 1997.

Številka: OS 101/96
Moravske Toplice, dne 19.12.1996

Predsednik Občinskega sveta
Stefan KUCHAR, Lr.

- Ravnatelj (v OŠ Bogojina tudi: Vodja podružnične šole)
- Strokovni organi
- Svet staršev

Svet staršev šteje 11 članov, ki jih sestavljajo:

- 3 predstavniki ustanovitelja (občine)
 - 5 predstavnikov delavcev šole
 - 3 predstavniki staršev
- Poleg pristojnosti, določenih z zakonom, ima svet šole še naslednje pristojnosti:
- sprejema pravila in druge splošne akte šole,
 - določa finančni načrt in sprejema zaključni račun ter spremlja finančno poslovanje šole,
 - predlaga ustanovitelju spremembo in razširitev dejavnosti,
 - odloča o najemanju posojil,
 - daje ustanovitelju in ravnatelju šole predloge in mnenje o posameznih vprašanjih,
 - razpisuje volitve predstavnikov delavcev v svet šole,
 - sprejema program razreševanja presežnih delavcev,
 - opravlja druge z zakonom in splošnimi akti določene naloge.

Ravnatelj je pedagoški vodja in poslovodni organ šole, ki organizira, vodi delo in poslovanje šole ter šolo zastopa in je odgovoren za zakonitost njenega dela.

Šola je pravna oseba in je za svoje obveznosti odgovorna z vsemi sredstvi in premoženjem, s katerim razpolaga.

PONOVNO O POBUDI ZA USTANOVITEV OBČINE BOGOJINA

Občinski svet je na 27. seji (19. decembra) ponovno obravnaval pobudo o ustanovitvi občine Bogojina. Služba ministristva za lokalno samoupravo je namreč od sveta zahtevala jasnejše stališče do pobude občanov.

Dodatna podlaga za odločanje bi naj bili zapisniki zborov občanov, iz katerih je razvidno, da so udeleženci zborov na Bukovnici, v Filovcih in na Ivancih izrazili mnenje, da ostanejo v občini Moravske Toplice, za Bogojino pa zapisnik ugotavlja, da je približno polovica udeležencev predlagala ustanovitev nove občine Bogojina.

Tudi tokrat je več svetnikov menilo, da območje ima legitimno pravico do svoje občine. Med glasovanjem predlog ni dobil zadostne podpore svetnikov.

OBČINA BREZ KREDITOV

Med obravnavo rebalansa proračuna občine za leto 1996 je eden od svetnikov zastavil vprašanje: Ali je občina za svoje poslovanje najela kredite? Župan je pojasnil, da občina nima kreditov.

KULTURNE AKCIJE V OBČINI

Za akcije na kulturnem področju smo v občini v letu 1996 namenili približno 10 milijonov tolarjev sredstev, ki nam jih je republika namenila za to področje. Veliko, preveč? Verjetno ne, če upoštevamo, da je letni proračun občine približno 440 milijonov tolarjev in da kulturna »poraba« v tem okviru ne dosega 2,5 odstotkov vrednosti.

Seveda pa vemo, da je to bistveno več, kot je za kulturne potrebe namenila marsikatera občina, s katero se lahko primerjamo po velikosti, porabi vseh sredstev, razvitosti dejavnosti in drugih elementih. Tudi je moč slišati primerjave, da je to veliko preveč v primerjavi z drugimi dejavnostmi v občini, ki so in utegnejo biti življenjskega pomena za občane tudi v prihodnje (kmetijstvo, obrt, gostinstvo idr.). Pa vendar: če nismo zgolj deklarativno oznanjali našega vitalnega interesa na kulturnem področju, potem nam preostane le še, da ugotovimo, na katerih področjih smo trošili razpoložljivi denar in presojamo, ali bi ga morda lahko tudi učinkoviteje izkoristili. Sicer pa menim, da je delovanje na tem področju ves čas transparentno, na oči javnosti, ker le tako dosega svoj temeljni cilj – promoviranje, opozarjanje na dejavnosti, ki so pri nas morda intenzivnejše tudi zaradi nekaterih specifičnih okoliščin: bogastvo umetnostnozgodovinskih spomenikov, močna kulturna dediščina (etnografska, arheološka, pismenska idr.), zavestno prizadevanje, da bi z novimi oblikami bogatili in dopolnjevali podedovano izročilo kot kulturno do-to, ki se prenaša iz roda v rod in je naš ne sme in ne more prekiniti. Sicer pa smo našo energijo (in sredstva) v preteklem letu usmerjali v akcije na naslednjih področjih (s tem pa si že tudi začrtali okvir delovanja v letu 1997):

Likovne umetnosti: v večnamenski občinski dvorani – priložnostni galeriji smo pripravili tri razstave (Nikolaj Beer, Franc Mesarič in Poletna likovna kolonija Kančevci); to je hkrati okvir, ki sem zdi sprejemljiv tudi za naslednja leta. V letu 1997 se bodo z razstavami predstavili: udeleženci septembrske likovne kolonije v Moravskih Toplicah, slikar amater Adolf Pen in akad. slikar Sandi Červek. Moravska občina je soorganizator dveh zdaj že tradicionalnih prireditev na področju estetske vzgoje mladih: likovne kolonije Kančevci in male lončarske delavnice Filovci.

Založništvo: po predstavitvi kulturne dediščine v knjizici *Bogati smo, ker se zavedamo, kaj vse imamo* v tem letu načrtujemo še predstavitev naravne dediščine (posebnosti življenjskih okolij, rastlinske in živalske vrste, redke in izginjajoče vrste...). Prav tako nameravamo pripraviti več zloženek o kulturnih spomenikih (Selo, Martjanci...) ter podpreti nekatere knjižne izdaje, ki zadevajo zgodovino našega območja.

Knjižničarstvo: matično knjižničarsko službo za naše območje opravlja Pokrajinska in študijska knjižnica Murska Sobota, ki skrbi tako za nakup knjižničnega gradiva kot za izposajo v krajevnih knjižnicah (Bogojina, Motvarjevci, Prosenjakovci), potujočih knjižnicah (Vučja Gomila, Moravske Toplice – hotel Termal) kot tudi za funkcioniranje bibliobusa, ki se ustavlja v 21 krajih naše občine.

Amaterska kulturna dejavnost: v občini delujejo štiri kulturno-umetniška društva, in sicer: v Bogojini, Motvarjevcih, Prosenjakovcih in Vučji Gomili, poleg društev na vseh treh osnovnih šolah. Naloge na tem področju so dvojne: spodbujanje KUD h kvalitetni rasti in razširitvi oblik dejavnosti pa tudi postopno usposabljanje prostorov za kulturne prireditve (v tem trenutku nimamo niti ene dvorane, v kateri bi lahko priredili gostovanje nekoliko zahtevnejše gledališke predstave).

Tradicionalne kulturne prireditve: bogojinsko Kulturno-umetniško društvo »Jožef Košič« je organizator Košičevega tedna kulture. Osmi v letu 1996 je bil posvečen Plečnikovi cerkvi v Bogojini, deveti pa se bo spomnil ustvarjalca samega, mojstra arhitekta Jožefa Plečnika.

Investicije: občina je v letu 1996 sodelovala pri obnovitvenih delih na nekaterih pomembnih umetnostnih spomenikih; za sicer nepredvideno obnovo strehe na bogojinski cerkvi Gospodovega vnebohoda je namenila kar 3,3 mio sit, pokrila je dodatne stroške izkopavanja v kančevski cerkvi ter sofinancirala ureditev postajališča ob selanski rotundi. V letu 1997 se bodo nekatera vzdrževalna nadaljevala, v tem in naslednjih letih pa bi želeli uresničiti še nekaj zamisli, kot so: Plečnikova spominska soba v Bogojini s predstavitvijo mojstrovega dela v Prekmurju, zaščita panonske arhitekture, ureditev lončarskega muzeja, grad-bena sanacija rotunde v Selu, označevanje kulturnih in naravnih znamenitosti na kraju samem, pomoč pri obnovi spomenikov in drugo.

Seveda je bistvenega pomena, da so umetnostni, naravni spomeniki, zanimiva najdišča in razgledne točke dostopne v vsakem trenutku, tako motoriziranemu obiskovalcu, kot tudi tistemu, ki se odpravlja zanimivosti občine raziskovat peš, s kolesom ali s turističnim vlakom, če in ko bo ta zapejal po naših krajih.

Ludvik SOČIČ

MARTJANSKA ROKOPIŠNA PESMARICA

Znanstvenoraziskovalni center pri slovenski Akademiji znanosti in umetnosti, vodi ga naš rojak dr. Oto Luthar, v sozaložništvu s Pomursko založbo pripravlja komentirano izdajo starejše rokopisne pesmarice, ki je bila najdena v Martjancih in jo hrani mariborska univerzitetna knjižnica.

Pesmarice so rokopisni zapisi cerkvenih pesmi, ki so običajno razvrščene po praznikih cerkvenega leta, in drugih pesmi s svetopisemsko vsebino. Posebnost martjanske pesmarice je v tem, da vsebuje tudi pesnitve posvetne vsebine.

Najstarejši deli te pesmarice so po splošnem mnenju iz 16. stoletja. Zaradi kajkavskih jezikovnih prvin si je pesmarico doslej prilajšala hrvaška slovstvena zgodovina.

LJUDSKO IZROČILO

Tudi iz naših krajev je več zapisov ljudskega izročila. Zapisovalci F. Kuhač, A. Pavel, R. Orel, F. Marolt in drugi so zapisovali besedilo in napev. Najtemeljiteje je delo opravil Josip Dravec iz Martjanec v petdesetih letih. Njegova **Glasbena folklorja Prekmurja** je izšla pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti leta 1957.

Iz razdelka **Šaljive pesmi** objavljamo dva Dravčeva zapisa.

103/349

Lani san pleila lük pa mak,
letos me znoro stari bak.

Lani san s poibi skakala,
letos bom zibeo potākala.

Lani san pleila roužice,
letos bom šivala oubice.

Lani so pravli: odi pit,
letos mi pravijo: piš' me v rit.

Zapis 29. januarja 1950. Pela Pintarič Šarlot, rojena leta 1914, kmetica, Martjanci.

127/77

V pondeilek da jas s krčme priden,
vse se meni veseli.

Moja baba tak klepeče,
da njoj kuča ves drgeče.
Jas pa znam za lepši kraj,
pa grem v krčmo nazaj.

Zjutraj bom goščenje slūžo:
prite, bratci, na gostinje,
moja žena gousku peče,
doj po riti tūča teče;
pes pa vleče ta červou,
kaj nam za kolbase bou.

Žena mi vgojčno predgo dela,
vse bogastvo mi pove:
Nemaš mele, niti krūia,
niti džupe, niti kožūja;
v piskri nemam ni soli,
zakucija vūnei stoji.

Zapis 19. avgusta 1949. Pel Lipič Josip, rojen leta 1895, kmet, Moravci-Cuber.

RAZSTAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Od 22. do 29. septembra 1996 se je v Moravskih Toplicah zbralo osem akademskih slikarjev na likovni koloniji, ki jo je organiziralo Protestantsko društvo Primož Trubar iz Ljubljane, izvedlo pa v sodelovanju z Občino Moravske Toplice, Senioratom Evangeličanske cerkve v Sloveniji in murskosoboško Galerijo. Umetniški vodja kolonije je akad. slikar NIKOLAJ BEER.

Kolonije so se udeležili slikarji:

HERMAN GWARDJANČIČ, rojen 1943 v Gorenji vasi - Reteče pri Škofji Loki

ŠTEFAN HAUKO, rojen 1935 v Sodišincih

ZMAGO JERAJ, rojen 1937 v Ljubljani

FRANC MESARIČ, rojen 1938 v Mitrašincih

FRANC NOVINC, rojen 1938 v Godešiču pri Škofji Loki

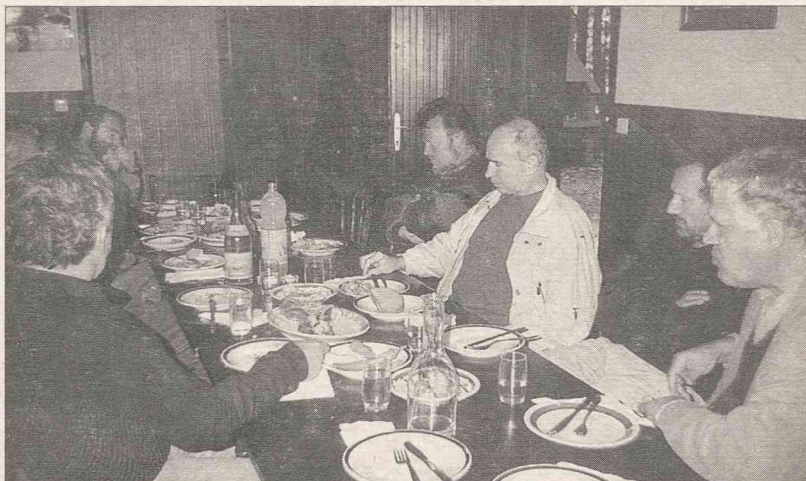
VLADIMIR POTOČNIK, rojen 1943 v Gradcu v Avstriji

VINKO TUŠEK, rojen 1936 v Ljubljani

NIKOLAJ BEER

SLIKARSKA KOLONIJA

Leta 1995 smo organizirali prvo tridnevno srečanje slikarjev v Moravskih Toplicah. Ker je srečanje uspelo nad pričakovanji, smo sklenili, naj postane kolonija tradicionalna. Da bi se to zgodilo, je bil potreben resen pristop, saj terja tako delovno srečanje slikarjev poleg dobre volje tudi še kaj drugega. Pridobili smo nekaj razumevajočih in uglednih sponzorjev, ki so obljubili potrebne odkupe slik, s tem pa koloniji zagotovili finančno pokritje. Brez pretirane bojzani in vsebinskih zažrčkov se je začelo društvo pripravljati na drugo srečanje slikarjev. Slike, ki jih niso pokupili sponzorji, so ostale društvu, ki si bo na ta način čez leta pridobilo kvaliteten fond slik, te pa bodo vsaka zase in tudi vse skupaj govorile o zdajšnjem času in naših prizadevanjih. Del Goriškega, kjer se kolonija dogaja, po moji sodbi kliče po upodobitvah. Slikarjem v dneh bivanja samo razkazujemo in ponujamo motivno bogat in slikovit gorički svet, ne pričakujemo pa od njih, da bi ga za vsako ceno upodabljali. Teme in načina slikanja našim gostom ne določamo, a med njimi se vedno najde umetnik, ki ga otožnost pokrajine z ilovnato zemljo presune, stare zapuščene domačije in pristni ljudje pa povsem osvobodijo. In ne ostane ji dolžan.

Udeleženci kolonije, tokrat za mizo.

Foto: Ludvik SOČIČ

FRANC OBAL

KORISTNO SODELOVANJE

Na začetku 70. let se je začelo izredno plodno sodelovanje med Gorenjskim muzejem iz Kranja in Galerijo Murska Sobota s številnimi izmenjalnimi skupinskimi in samostojnimi razstavami likovnih ustvarjalcev iz Gorenjske in Pomurja oziroma severovzhodne Slovenije.

Po vmesni, kratkotrajni usahnitvi sodelovanja je le-to doživelo ponovni razmah ob organizaciji štirih medregionalnih likovnih razstav, za katere je dala pobudo soboška galerija. Danes lahko z veseljem ugotovimo, da pomeni sodelovanje likovnih umetnikov iz Gorenjske Hermana Gvardjančiča, Franca Novinca in Vinka Tuška ter Zmaga Jeraja iz Maribora skupaj z umetniki iz Pomurja Štefanom Haukom, Francem Mesaričem in Vladimirjem Potočnikom na 2. likovni koloniji, ki jo organizirata Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar in Občina Moravske Toplice z umetniškim vodjem akad. slikarjem Nikolajem Beerom ne samo nadaljevanje prijetnega in koristnega sodelovanja likovnih ustvarjalcev iz različnih slovenskih pokrajin, temveč tudi srečanje pomembnih slovenskih sodobnih likovnih ustvarjalcev srednje generacije.

Z odkupom slike so koloniji finančno pomagali:

MURA, EUROPEAN FASHION DESIGN, M. Sobota, POMURSKA BANKA d.d., Murska Sobota, ZAVAROVALNICA TRIGLAV d.d., OE M. Sobota, MLINOPEK, Murska Sobota, ABC POMURKA INTERNATIONAL, Murska Sobota, POMURSKO MLEKARNE, Murska Sobota, VELETRGOVINA POTROŠNIK, M. Sobota

Kolonijo so materialno podprli:

ZDRAVILIŠČE MORAVSKE TOPLICE, IGNAC RAJH, Bakovci, JOŽE GRABAR, Selo, RUDI SVETEC, Šalovci, JOŽE KUCHAR, Moravske Toplice, FRANC in JOLANKA MAUČEC, Martjanci, FRANC SINIC, Vanča vas, NADA PASSERO, Suhi Vrh, FAZAN, gojitveno lovišče Beltinci in MLINOPEK, Murska Sobota

VINSKA TURISTIČNA CESTA

Vinske turistične ceste so značilnosti vseh razvitejših vinorodnih območij, še posebej v zahodni Evropi. V Sloveniji se je taka ponudba začela oblikovati pred osmimi leti, najprej v vinogradniško najmočnejših predelih. Nam najbližji sta jeruzalemska vinska cesta ter vinska cesta, ki nas popelje na Klöch v sosednji Avstriji.

Marsikdo se ob tem zamisli in primerja velike komplekse vinogradov na Jeruzalemu in še vedno majhne, še prevečkrat razdrobljene vinograde na Goričkem.

Goričko je kot vinorodno območje začelo šele v zadnjem obdobju spet pridobivati na veljavi. Ugodnih vinogradniških leg je precej.

Po ocenah kmetijske svetovalne službe je na območju naše občine okrog 220 hektarjev, kar predstavlja dobro tretjino vseh vinogradov na Go-

ričkem. Razen tega je v občini še vsaj 200 hektarjev absolutnih vinogradniških leg, ki bi jih lahko zasadili s trto.

Naša posebnost je veliko število majhnih vinogradnikov in vedno več je takih, ki se odločajo za nadaljnjo obnovo.

Gorička vina so vse bolj iskana, redno se pojavljajo na ocenjevanjih in dose-gajo zavidljive uspehe.

S temi dejstvi smo se soočili, ko smo začeli oblikovati vinsko turistično cesto Goričko, ki povezuje vinogradniška območja sedmih tukajšnjih občin.

Za imenovanje vinske turistične ceste morajo biti izpolnjeni določeni pogo-ji, ki jim deloma že lahko zadostimo.

Vinska cesta povezuje vinorodne kraje in vinske kleti. K značilnim kako-vostnim vinom sodi domača hrana, kar moramo gostu seveda primerno ponudi-ti. Gosta moramo do vinske kleti tudi voditi, zato ne smemo pozabiti na pot-

rebno označitev same ceste in ponudbe ob njej.

Ravno tega področja smo se lotili najprej. V pripravi je informativni pano v Moravskih Toplicah z različnimi te-matskimi zemljevidi občine. Med njimi bo tudi zemljevid z vrisano vinsko cesto in celotno turistično-gostinsko ponudbo.

Panoju bo takoj sledila, najverjetneje že spomladi, še tako potrebna označitev samih poti v naravi.

In za konec še dejstvo: vemo, da ni vsaka gostinska in s tem vinska ponud-ba dovolj kvalitetna. Odpirajo se novi vi-notoči, ki bi naj predstavljali najpo-membnejšo osnovo vinski cesti. Zadnje čase so večinoma kamen spotike, čemu je kriva tudi neurejena zakonodaja.

Prizadevali si bomo, da v prihajajočem letu temu ne bo tako, in da bodo naši vi-notoči to, kar si želimo in kar naj bi bili.

Martina VINK KRANJEC, dipl. kmet. inž.

KULTURNO-TURISTIČNO DRUŠTVO »BETLEHEM« SELO

V Selu so bile že dalj časa prisotne pobude za oživljanje kulturne in turistične dejavnosti. Ker večina občanov ni vključena v dejavnosti, ki potekajo na območju vasi, so pa pripravljene sodelovati na omenjenih področjih, smo se začeli dogovarjati o ustanovitvi društva. V društvo želimo pritegniti vse občane, tudi mlade. S tem želimo prispevati h kulturnemu oživljanju in turistični promociji kraja in posredno k njegovemu razvoju. Tako je bil 26. januarja 1997 ustanovni zbor Kulturno-turističnega društva »Betlehem«. Udeležilo se ga je 22 zainteresiranih občanov. Društvo smo poimenovali po enem od zaselkov, v katerem je tudi sedež društva.

Člani društva lahko postanejo tudi občani iz drugih krajev.

Janez ŠKALIČ

Selanski biser - rotunda

*Večno vznemirljivi
Plečnik-detajl iz notranjosti
bogojinske cerkve*

V drugi polovici leta se nam obeta kar nekaj pomembnih dogodkov, povezanih z ustvarjalnostjo arhitekta svetovnega slovesa Jožefa Plečnika na naših tleh.

Organizatorji Košičevega tedna kulture so že lani naznanili, da bo osrednja tema letošnjih razprav namenjena Plečnikovi osebnosti. V Bogojini so zelo živa tudi razmišljanja o postavitvi Plečnikove spominske sobe, kjer bi prikazali Plečnikov celotni opus v Prekmurju.

Vsebinskim konceptom in načelom Plečnikovega delovanja bo posvečeno tudi strokovno posvetovanje umetnostnih zgodovinarjev iz vse Slovenije 25. in 26. septembra 1997 v Moravskih Toplicah.

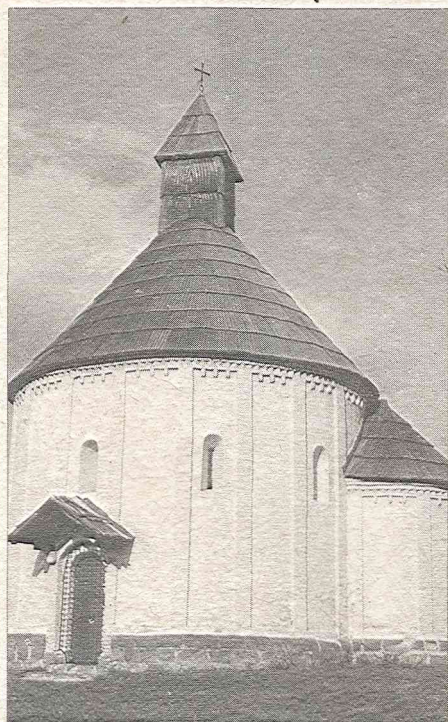

Foto: Ivo POUHČ

ŽIVA MISEL O PLEČNIKU

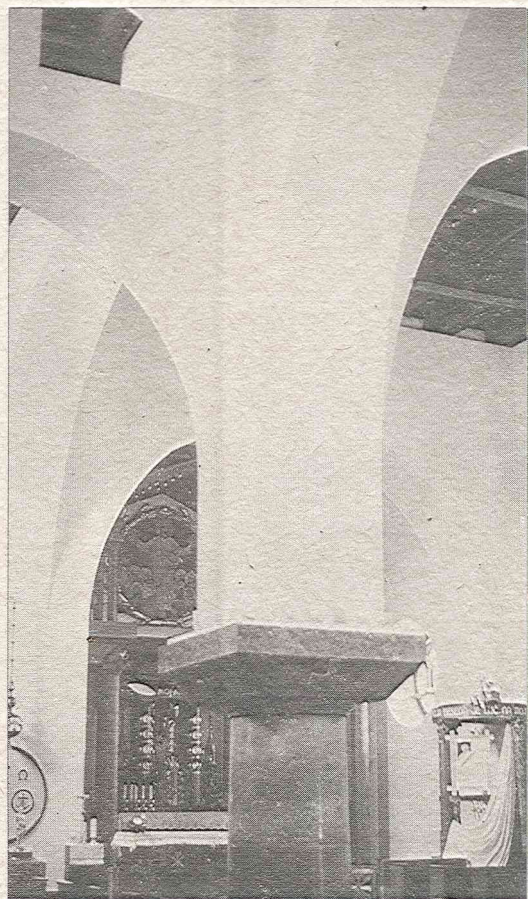

Foto: Peter ARBEČ

Predstavljamo Vam GEZA GRABAR - ŠPORTNIK OBČINE ZA LETO 1996

V prejšnji številki Lipnice smo objavili izid natečaja za najboljše športnike občine v letu 1996. V konkurenci članov je bil proglašen za najboljšega športnika atlet Geza Grabar iz Tešanovec, ki ga kot prvega predstavljamo v naši novi rubriki, katere namen je približati bralcem tiste prebivalce občine, ki se s svojim znanjem in sposobnostmi uspešno uveljavljajo na najrazličnejših področjih delovanja in na ta način tudi vsem drugim zastavljajo višje in zahtevnejše cilje.

Geza Grabar, najprej pogledjmo Vašo osebno izkaznico, kajti zdi se mi, da Vas vse premalo poznamo, četudi se tako rekoč dnevno srečujemo.

Rodil sem se v znamenju raka, 14. julija 1966 v Tešanovcih. Po končani osemletki v domačem kraju oz. v Bojojini sem se vpisal na tedanjo Srednjo družboslovno in ekonomsko šolo v Murski Soboti, po odsluženi vojaščini pa sem nadaljeval s študijem ekonomije na VEKŠ-u v Mariboru. Diplomiral sem s področja marketinga.

Od leta 1991 sem zaposlen pri soboškem gradbenem podjetju POM-GRAD. Med številnimi konjički, ki sem jih gojil že od malih nog, najdlje vztrajam pri dopisništvu ter atletiki. Vendar sem vse bolj prepričan, da ne eno ne drugo ni več konjiček, temveč kratkomalo način življenja.

Kaj je bilo odločilno, da ste se posvetili tako nevhvaležnemu športu, kot je atletika oziroma teki na dolge proge (nehvaležen zaradi izredne zahtevnosti, ki ne pelje nujno do kvalitetnih rezultatov)?

Težko bi rekel, kaj me je pravzaprav vzpodbudilo, da sem se začel resneje ukvarjati s športom oz. atletiko. Morda želja po nečem novem, kar bi te po eni strani sproščalo in ti hkrati dajalo nove energije. Priznati moram, da sem bil v teku na šoli vedno med najboljšimi, vendar nikoli prvi. A to ni bil prav noben razlog, da sem začel trenirati atletiko, saj sem začel tekati v zadnjem letniku srednje šole, torej le nekaj mesecev pred odhodom k vojakom.

Čeprav sem imel pri vojaki veliko časa za tek, mimogrede, tam sem tudi prvič okusil, kaj pomeni biti najboljši med nekaj tisoč vojaki v krosu, na takratnem prvenstvu niškega armijskega območja pa sem tekmoval tudi na atletski stezi, štejemo za začetek svoje športne poti leto 1987, ko sem začel tudi uradno tekmovali v Sloveniji in tujini.

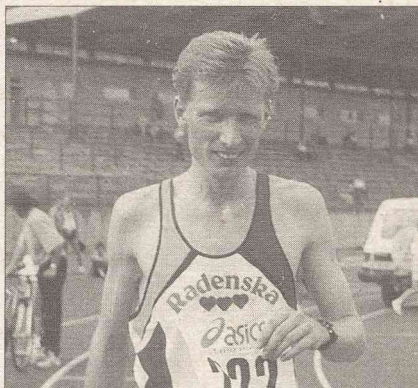
Ni za lase privlečeno, da je atletika kraljica športov, saj sodi po eni strani med najtežje, po drugi pa med najdinamičnejše športe, kjer si odvisev zgolj od svoje fizične in psihične pripravljenosti in prav od nobenega drugega dejavnika; in da je maraton kot najtežja atletska disciplina - kraljeva disciplina...

Res se atletika v nobenih pogledih ne more meriti denimo s tenisom, nogometom ali kakim drugim kolektivnim športom, saj je potrebno vanjo z vsakodnevnimi treninami, najsi gre poleti ali pozimi, v vseh vremenskih okoliščinah, vložiti ogromno truda.

Mislím seveda na tekmovalno plat tega športa. Pa tudi z največjimi uspehi na tekmovalnih ne dobiš povrnjenega niti delčka

tistega, kar je deležen že povprečni tenisač, nogometaš... Edino kolesarjenje in plavanje se po zahtevnosti lahko merita s teki na dolge proge.

Tudi šport je ena od oblik zasvojenosti. Če predstavljata tobak in kava eno skrajnost, potem je šport gotovo na čisto nasprotnem koncu...

Kateri tekmovalni dosežki Vam največ pomenijo?

V desetih letih aktivnega ukvarjanja s teki na dolge proge bi le stežka po vrstnem redu izpostavil svoje tekmovalne dosežke, saj za vsakim od njih stoji veliko trdega dela in vsak mi veliko pomeni. Če mi je denimo še pred desetletjem veliko pomenila sploh moja prva zmaga na spomladanskem teku v bližnjih Satahovcih, tja sem se mimogrede odpeljal kar s kolesom, mi morda danes največ pomenijo nastopi za državno reprezentanco na dveh svetovnih in evropskem prvenstvu. Vsak uspeh jemljem na povsem enak način kakor neuspeh, saj si vedno po »neuspelem« nastopu pravim, da bom že jutri tekel bolje, po uspehu pa takoj pristavim, da bo gotovo že na naslednji tekmi potrebno doseženo potrditi.

Ne samo v atletiki, prav v vsakem vrhunskem športu, je potrebno nenehno dokazovanje. In kar je še pomembnejše - na vseh področjih v življenju, torej tudi v športu, moraš biti realen. S previsokimi cilji, za katere veš, da jih bo nemogoče doseči, se ne splača obremenjevati, prav tako pa ne smeš biti preskromen. Težko je najti pravo razmerje med željami in sposobnostmi ali možnostmi, a sem prepričan, da ga je večina ljudi v življenju našla.

V desetletju trajajočem aktivnem ukvarjanju z atletiko sem nastopil na okoli 300 tekmovalnih doma in v tujini. Poleg 14 odličij na republiških oz. državnih prvenstvih v tekih na 5.000 in 10.000 metrov ter v pol maratonu (21,1 km) sem seveda vesel

tudi trikratne zaporedne ekipne zmage v teku trojk na 28 km v Ljubljani, pa dveh zmag, štirih drugih ter dveh tretjih mest na maratonu Treh src v Radencih, devetih zaporednih zmag na uličnem teku v Gornji Radgoni ter številnih zmag v krosih, cestnih tekih in na atletskih mitingih v domala vseh slovenskih mestih, na Hrvaškem, v Avstriji, Italiji in na Madžarskem...

Nikoli nisem računal, da bom nastopil tudi na največjih mednarodnih tekmovanjih. Že spomladi leta 1995 sem kot član slovenske državne reprezentance tekkel na svetovnem prvenstvu v krosu v Budimpešti na Madžarskem, leto zatem pa še na svetovnem prvenstvu v pol maratonu v Montbeliardu v Franciji ter evropskem prvenstvu v krosu v New Castlu v Veliki Britaniji.

Za vse uspehe se imam zahvaliti v prvi vrsti staršem in sestri Gizeli, ki so mi in mi še dopuščajo, da marsikdaj postavim treninge in tekmovanja v prvi plan...

Marsikdaj se sprašujem, kako je mogoče združevati tako različna področja delovanja: tekmovalni šport, vzgojno in organizacijsko športno delo, poklic ekonomista in poročevalsko, novinarsko delo?

Morda se zdi marsikomu čudno, da se naenkrat ukvarjam s toliko različnimi dejavnostmi. A je tako eno kakor drugo ali tretje med seboj tesno povezano, to je moj način življenja, brez katerega ne bi vzdržal. Če dosežem pri tistem, s čimer se ukvarjaš, svoje zadoščenje, potem to delaš z užitkom, potem ti to ni težko, kvečjemu nasprotno.

Čeprav nimam prav nobenega predpisane urnika, sem se že povssem navadil, kdaj pride kaj na vrsto. Pozimi je po službi trening, potem novinarsko delo ali kak sestanek, zvečer dvakrat na teden še fitness; v drugih letnih časih, ko so dnevi daljši, poprimem tudi za delo na kmetiji... Bilo bi prav, da bi se ljudje zavedali spoznanja, da z resnim pristopom do športa pridobi človek ogromno samodiscipline, vztrajnosti in predvsem - reda v življenju.

Tokratni, prvi izid natečaja za najboljšega športnika občine je bil izrazito moški - v nobeni konkurenci se ni med prve tri uvrstila ženska predstavica. Najdete razloge za to?

Tudi mene preseneča, da v občini Moravske Toplice kot eni največjih na levem bregu Mure trenutno nimamo veliko športnic. Razlog, zakaj je tako, bi verjetno težko

Nadaljevanje na zadnji strani

našel, eden pa zagotovo tiči v dejstvu, da na področju občine ne deluje prav noben ženski športni klub ali društvo. Pred novo območno samoupravo oz. v »stari« soboški občini se s tem ni nihče posebej ukvarjal, saj je imelo prejšnje občinsko središče to dejavnost dobro razvito, na podeželju pa za to ni nihče imel dovolj poguma niti interesa.

Zagotovo je omenjeno dejstvo le prehodnega značaja, saj verjamem, da bo tudi ob pomoči »nove« občine organizirano delo z mladimi, bodisi z ustanovitvijo raznih športnih sekcij na osnovnih šolah, pri mladinskih organizacijah ali kako drugače, rodilo sadove dela.

Jaz, denimo, za področje atletike lahko skoraj z gotovostjo trdim, da bomo imeli tudi v naši občini ob odličnih tekačih tudi izvrstne tekačice, le delati z njimi bo potrebno in tekmovalnega duha pri njih hkrati razvijati.

Lani ste pripravili občinsko ekipo za nastop na krosu Dela. Vodite sekcijo za atletiko. Nameravate tudi v prihodnje posvečati energijo organizacijskemu delu v občini?

Splet okoliščin je nanese, da smo se z dokaj številno ekipo že lanskega oktobra kot prva novonastala občina (Lendava in Murska Sobota, ki sta se tudi lani udeležili krosa, sta podobna tekmovanja obiskovala že prej, pred leti pa občasno tudi Gornja Radgona in Ljutomer) iz Pomurja udeležili zaključne vseslovenske prireditve 33. krosa občinskih reprezentanc za pokale Dela v Velenju.

V dokaj kratkem času smo se z županom in drugimi, ki so poleg mene zadolženi za področje športa v naši občini, odločili za nastop v Velenju. Ob zares izvrstnem sodelovanju z vsemi pedagogi telesne vzgoje na bogojinski, fokovski in prosenjakovski osemletki ter seveda krajanji Sela, kjer je prvo občinsko prvenstvo v krosu potekalo, smo sestavili ekipo za nastop v Velenju.

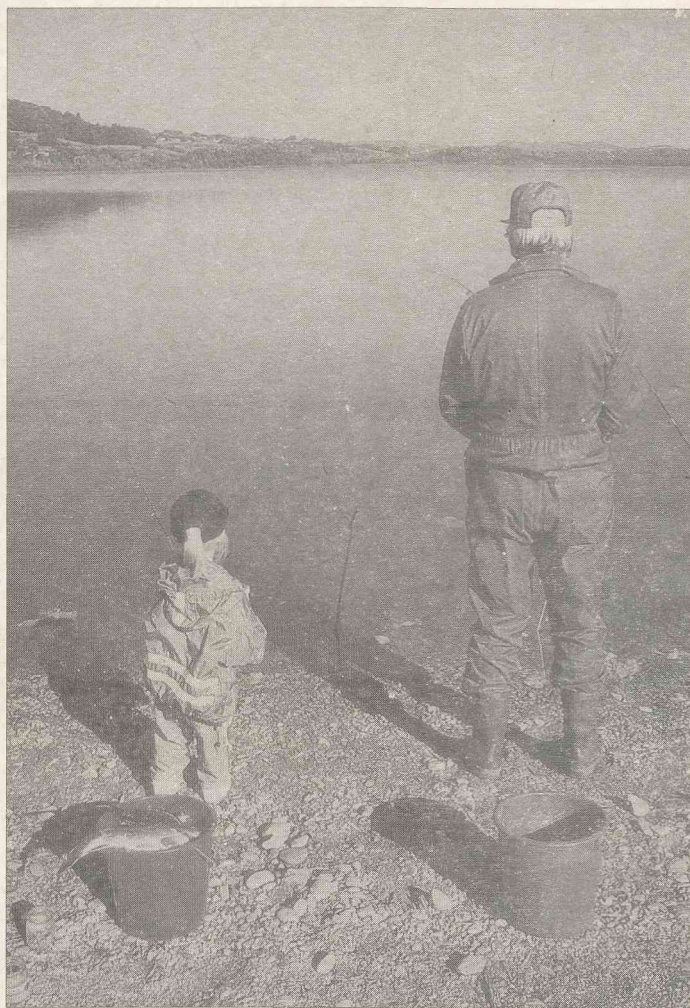
Čeprav je bilo premalo časa, da bi lahko z bodočimi tekači opravili tudi kak skupen trening, sem po nastopu med vso slovensko konkurenco zelo optimističen. Že podatek, da je bila naša občina v skupnem seštevk v kategoriji manjših občin med 34 sodelujočimi uvrščena na 22. mesto, z malo več sreče pa bi lahko bila celo 15., dokazuje, da imamo veliko mladega športnega potenciala. Seveda je edina formula za uspeh – delo.

Kljub dejstvu, da imam tudi v letošnjem letu kar veliko pomembnih tekmovalanj, na katere se bo potrebno predhodno uvrstiti, bom seveda tudi v prihodnje posvečal vso pozornost delu z mladimi na področju atletike.

Bil bi vesel, če bi bilo v naši občini veliko dobrih športnikov različnih športnih panog, saj je prav šport najlepša in najcenejša oblika promocije kraja in občine, kjer živimo.

Ludvik SOČIČ

F O T O G A L E R I J A

Jože Pojbič – Majhna že, ampak ...

Za fotografijo je avtor prejel I. nagrado na Škodinem mednarodnem natečaju. Čestitamo našemu sodelavcu!

KOLENDAR PRIREDITEV

8. februar 1997

Moravske Toplice

proslava ob kulturnem prazniku

18. april 1997

Moravske Toplice

razstava slik Adolfa Pena

30. april 1997

Moravske Toplice

kresovanje

Informativni list *Lipnica* izdaja občina Moravske Toplice, zanjo odgovarja Franc Cipot, župan • uredil: Ludvik Sočič • grafična priprava: Atelje Antolin
• tisk: Tiskarna Klar, februar 1997. Lipnica ni naprodaj – vsako gospodinjstvo v občini jo dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu občine, Kranjčeva 3, 9226 Moravske Toplice, tel.: (069) 48-765 in 48-820.